

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 597/2009

ze dne 11. června 2009

o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství

(kodifikované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na nařízení o společné organizaci trhu se zemědělskými produkty a na nařízení přijatá na základě článku 308 Smlouvy týkající se zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů, a zejména na ta ustanovení uvedených nařízení, která umožňují odchylku od obecné zásady, že ochranná opatření na hranicích mohou být nahrazena pouze opatřeními stanovenými v uvedených nařízeních,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ bylo několikrát podstatně změněno⁽²⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.

(2) Závěry mnohostranných obchodních jednání vedených v rámci Uruguayského kola vedly ke zřízení Světové obchodní organizace (WTO).

(3) Příloha 1 A Dohody o zřízení WTO (dále jen „Dohoda o WTO“), která byla schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání⁽³⁾, obsahuje mimo jiné Všeobecnou dohodu o clech a obchodu (dále jen „GATT 1994“), Dohodu o zemědělství, Dohodu o provádění článku VI GATT 1994 (dále jen „antidumpingová dohoda 1994“) a Dohodu o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda o subvencích“).

(4) Pro zvýšení účinnosti a průhlednosti uplatňování pravidel stanovených v antidumpingové dohodě 1994 a dohodě o subvencích ve Společenství bylo považováno za nezbytné přijmout dvě oddělená nařízení, která by dostatečně podrobně stanovila prováděcí předpisy k oběma těmto nástrojům ochrany obchodu.

(5) S cílem zajistit řádné a průhledné uplatňování pravidel stanovených v obou uvedených dohodách, by měla být jejich ustanovení co nejvíce přejata do právních předpisů Společenství.

(6) Dále je nutné dostatečně podrobně objasnit, podle jakých hledisek se určí existence subvence, podle jakých zásad se použije vyrovnávací clo (zejména jedná-li se o specifickou subvenci) a podle jakých kritérií se vypočte výše napadnutelné subvence.

(7) Je zřejmé, že pro zjištění existence subvence musí být prokázáno, že byl z veřejných zdrojů na území některé země poskytnut finanční příspěvek nebo že existuje jakýkoli způsob příjmové nebo cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a že tím byla poskytnuta příjemci výhoda.

(8) Pro výpočet výhody vzniklé příjemci, v případech, kdy v dané zemi obvyklé podmínky převládající na trhu neexistují, by měly být srovnatelné ukazatele stanoveny úpravou podmínek převládajících v dané zemi na základě činitelů, které v uvedené zemi skutečně existují. Není-li to možné, mimo jiné proto, že odpovídající ceny nebo náklady neexistují nebo jsou nespolehlivé, pak je třeba stanovit vhodný srovnávací základ podle podmínek na jiných trzích.

(9) Měly by být stanoveny jasné a podrobné hlavní směry pro činitele, které mohou přispět ke zjištění, zda dovoz subvencovaných výrobků způsobil vážnou újmu nebo hrozbu újmy. Při prokazování, že objem a cena dotyčných dovozů jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, je třeba přihlídnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k převažujícímu stavu trhu ve Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Viz příloha V.

⁽³⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1.

- (10) Měl by být vymezen pojem „výrobní odvětví Společenství“, stanoveno, že osoby, které jsou ve spojení s vývozcí, mohou být z průmyslového odvětví vyloučeny a vymezen pojem „ve spojení“. Je rovněž nutno stanovit, že řízení ve věci uložení vyrovnávacího cla může být zahájeno jménem výrobců v některém regionu Společenství, a stanovit hlavní směry pro definici takového regionu.
- (11) Je nutno stanovit, kdo může podat podnět k šetření o uložení vyrovnávacího cla, do jaké míry by mělo tento podnět podporovat výrobní odvětví Společenství a jaké informace o napadnutelných subvencích, újmě a příčinných souvislostech by měl obsahovat. Rovněž by měly být stanoveny postupy pro odložení podnětu nebo pro zahájení řízení.
- (12) Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje potřebují příslušné orgány, a jak jim má být poskytnut dostatek příležitostí, aby mohly předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Je kromě toho nezbytné jednoznačně stanovit pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlídnout. Je rovněž třeba stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. Při shromažďování informací mají členské státy spolupracovat s Komisí.
- (13) Je nutno stanovit podmínky, za kterých lze uložit prozatímní vyrovnávací clo, a zejména je nutno stanovit, že je lze uložit nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení. Komise by měla toto clo uložit ve všech případech pouze na dobu čtyř měsíců.
- (14) Je třeba stanovit postup pro přijetí závazků, jejichž pomocí jsou odstraněny nebo vyrovnány napadnutelné subvence a újma, aniž je uloženo prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo. Je dále vhodné stanovit, jaké následky bude mít porušení nebo zrušení přijatých závazků a že prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo v případě podezření z porušení přijatých závazků nebo pokud je nutné provést další šetření pro doplnění skutkového stavu. Při přijímání závazků by se mělo dbát na to, aby navržené závazky a jejich vykonávání nevedly k jednání, které narušuje hospodářskou soutěž.
- (15) Je vhodné umožnit pro odvolání závazku a nové zavedení cla pouze jediný právní akt. Je také nutné zajistit, aby celý postup odvolání byl ukončen ve lhůtě obvykle šesti měsíců a v žádném případě ne ve lhůtě delší než devět měsíců, aby se tak zajistilo řádné uplatňování platného opatření.
- (16) Je nezbytné stanovit, že šetření mají být zastavena zpravidla do dvanácti měsíců a nejpozději do třinácti měsíců od zahájení bez ohledu na to, zda byla nebo nebyla přijata konečná opatření.
- (17) Je nutno šetření nebo řízení zastavit, pokud se zjistí, že částka subvence je nepatrná nebo pokud – zejména při dovozu výrobků pocházejících z rozvojových zemí – jsou objem dovozu subvencovaných výrobků nebo újma zanedbatelné, a že by tato kritéria měla být definována. V případech, v nichž je nutno přijmout opatření, je třeba určit podmínky pro ukončení šetření a stanovit, že clo by mělo být nižší než částka napadnutelné subvence, pokud tato nižší částka dostatečně k odstranění újmy, a že je nutno určit metodu pro výpočet výše vyrovnávacího cla v případech výběru vzorku prošetřovaných subjektů.
- (18) Je nutno umožnit vybraní prozatímních vyrovnávacích cel se zpětnou působností, je-li to považováno za vhodné, a vymežit, za jakých okolností mohou být uložena, aby se zabránilo obcházení konečných opatření, která je nutno přijmout. Je rovněž třeba stanovit, že vyrovnávací clo může být uloženo se zpětnou působností v případě porušení nebo zrušení závazků.
- (19) Je nutno stanovit, že opatření pozbývají platnosti po pěti letech, pokud šetření neprokáže, že by měla být zachována. Je rovněž třeba umožnit, aby v případech, kdy jsou předloženy dostatečné důkazy o změně okolností, byly provedeny prozatímní přezkumy nebo šetření, aby se zjistilo, zda je oprávněné vrácení vyrovnávacího cla.
- (20) I když dohoda o subvencích neobsahuje žádná ustanovení o obcházení vyrovnávacího cla, je takové obcházení možné obdobnými, byť ne totožnými, způsoby, jako je tomu u antidumpingových opatření. Proto by mělo toto nařízení upravovat opatření proti obcházení předpisů.
- (21) Je třeba ujasnit, které strany mají právo požádat o zahájení šetření zaměřených na obcházení předpisů.
- (22) Je rovněž třeba ujasnit, jaké praktiky znamenají obcházení platných předpisů. Obcházení předpisů se může odehrávat buď uvnitř, nebo vně Společenství. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, že osvobození od zvýšených cel, které mohlo být poskytnuto vývozcům, může být poskytnuto i vývozcům, když se zavádějí nová a vyšší cla s cílem řešit obcházení předpisů, ke kterému dochází mimo Společenství.

- (23) Je účelné umožnit pozastavení vyrovnávacích opatření v případě dočasných změn podmínek trhu, kdy je zachování těchto opatření dočasně nepřiměřené.
- (24) Je nutno stanovit, že dovoz výrobků, kterých se týká šetření, může být celně evidován, aby bylo možno následně uplatnit opatření proti tomuto dovozu.
- (25) Pro zajištění řádného uplatňování opatření musí členské státy sledovat dovoz výrobků, které jsou předmětem šetření nebo předmětem opatření, a výši vyrovnávacího cla, které bylo vybráno podle tohoto nařízení, a předložit o tom zprávu Komisi. Je také třeba stanovit možnost, na základě které by mohla Komise požádat členský stát o poskytnutí informací (při respektování pravidel v souvislosti s ochranou důvěrných informací), které budou použity pro sledování cenových závazků a přezkum účinnosti platných opatření.
- (26) Je dále nutno stanovit, že v určitých fázích šetření je třeba pravidelně konzultovat poradní výbor. Tento výbor bude složen ze zástupců členských států a předsedat mu bude zástupce Komise.
- (27) Je účelné upravit inspekce na místě pro prověření dodaných údajů o napadnutelných subvencích a újmách, přičemž však tyto inspekce musí záviset na řádném vyplnění obdrženého dotazníku.
- (28) V případech, kdy je počet stran nebo obchodních operací příliš velký, je nezbytné postupovat výběrem vzorku prošetřovaných subjektů, aby bylo možné ukončit šetření ve stanovených lhůtách.
- (29) Je třeba stanovit, že nespolupracující-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být využity jiné informace pro objasnění skutkového stavu a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly.
- (30) Musí být přijata ustanovení o zacházení s důvěrnými informacemi, aby se zabránilo vyzrazení obchodních a státních tajemství.
- (31) Je nezbytné, aby strany, které na to mají právo, byly řádně informovány o podstatných skutečnostech a úvahách a aby toto poskytování informací probíhalo s ohledem na rozhodovací postup ve Společenství ve lhůtě, která umožní stranám hájit jejich zájmy.

- (32) Je vhodné upravit správní řízení, v jehož rámci lze předkládat argumenty k otázce, zda opatření jsou v zájmu Společenství, zejména v zájmu spotřebitelů, a stanovit lhůty pro předložení těchto informací a právo dotčených stran na informace.
- (33) Při použití pravidel obsažených v dohodě o subvencích je pro zachování rovnováhy mezi právy a povinnostmi, o niž se snaží tato dohoda, nezbytně nutné, aby Společenství přihlédlo k výkladu těchto pravidel svými nejdůležitějšími obchodními partnery, jak se odráží v jejich právních předpisech nebo v zavedené praxi,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zásady

1. Aby se vyrovnala subvence, která byla přímo nebo nepřímo poskytnuta na zhotovení, výrobu, vývoz nebo přepravu jakéhokoli výrobku, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu, může být uloženo vyrovnávací clo.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, použije se v případě, že se výrobek do Společenství nedováží bezprostředně ze země původu, ale ze země jednající jako prostředník, neomezeně toto nařízení a daný obchod nebo obchody se případně považují za obchod nebo obchody mezi zemí původu a Společenstvím.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- a) se má za to, že výrobek byl subvencován, pokud na něj byla poskytnuta napadnutelná subvence ve smyslu článků 3 a 4. Takovou subvencí může poskytnout vláda země původu dováženého výrobku nebo vláda země jednající jako prostředník, z níž se výrobek vyváží do Společenství a která se pro účely tohoto nařízení označuje jako „země vývozu“;
- b) se „vládou“ rozumí každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu;
- c) se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, který je s daným výrobkem totožný, tj. shoduje se s ním ve všech znacích, nebo, pokud takový výrobek neexistuje, jiný výrobek, který se sice neshoduje s daným výrobkem ve všech znacích, ale má znaky danému výrobku velmi podobné;

d) se „újmou“ rozumí, není-li stanoveno jinak, podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a vykládá se podle článku 8.

Článek 3

Definice subvence

Má se za to, že subvence byla poskytnuta, pokud:

1) a) některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek, tj. pokud:

i) jednání vlády zahrnuje přímý převod peněžních prostředků (např. dary, půjčky a účasti na základním kapitálu) nebo možné přímé převody peněžních prostředků nebo závazků (např. záruky půjček),

ii) vláda své jinak splatné příjmy promine nebo je nevybere (např. daňové pobídky ve formě daňových zápočtů). V tomto ohledu se osvobození vyvážených výrobků od cla nebo daní, kterým podléhají obdobné výrobky určené pro domácí spotřebu, nebo vrácení tohoto cla a daní až do částky, která nepřesáhne skutečně uloženou výši, nepovažuje za subvenci, bylo-li osvobození poskytnuto v souladu s přílohami I, II a III,

iii) vláda dodává zboží nebo poskytuje služby, které nejsou součástí obecné infrastruktury, nebo nakupuje zboží,

iv) vláda:

— provádí platby do mechanismu financování nebo

— pověří soukromý subjekt výkonem jedné nebo více funkcí uvedených v bodech i), ii) a iii), které by jinak byly svěřeny vládě, nebo jejich výkon takovému subjektu nařídí a jejich výkon se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou,

nebo

b) se vyskytuje jakákoli forma příjmové či cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a

2) je tím příjemci poskytnuta výhoda.

Článek 4

Napadnutelné subvence

1. Subvence jsou napadnutelné pouze tehdy, pokud se jedná o specifické subvence ve smyslu odstavců 2, 3 a 4.

2. Zda se v případě nějaké subvence jedná o specifickou subvenci pro některý podnik, výrobní odvětví nebo pro skupinu podniků nebo výrobních odvětví (dále jen „určité podniky“) v působnosti orgánu, který ji poskytuje, se určuje podle těchto zásad:

a) pokud orgán, který subvenci poskytuje, nebo právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, výslovně omezují přístup k subvenci na určité podniky, jedná se o specifickou subvenci;

b) pokud orgán, který subvenci poskytuje, nebo právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, stanoví objektivní kritéria nebo podmínky pro vznik nároku na poskytnutí subvence a pro její výši, nejedná se o specifickou subvenci, pokud nárok na subvenci vzniká automaticky a pokud se kritéria a podmínky přesně dodržují;

c) pokud přesto, že se podle zásad uvedených v písmenech a) a b) zdá subvence nespecifickou, existují důvody k domněnce, že by se ve skutečnosti mohlo jednat o specifickou subvenci, lze vzít v úvahu jiné činitele. Tito činitelé zahrnují využití subvenčního programu omezeným množstvím určitých podniků, převážné využití určitými podniky, poskytnutí nepřiměřeně vysokých subvencí určitým podnikům a způsob, jakým vykonal orgán poskytující subvenci při rozhodování o poskytnutí subvence správní uvážení. V tomto ohledu se přihlédne především k informacím o četnosti odmítnutí nebo schválení žádostí o subvence a k důvodům těchto rozhodnutí.

Pro účely písmene b) se „objektivními kritérii nebo podmínkami“ rozumějí kritéria nebo podmínky hospodářské povahy, kterých se používá plošně, která jsou neutrální a která nezvýhodňují určité podniky, jako například počet zaměstnanců nebo velikost podniku.

Kritéria nebo podmínky je nutno zřetelně stanovit prostřednictvím právních předpisů nebo jiných úředních dokumentů, aby bylo možné jejich následné ověření.

Při uplatňování prvního pododstavce písm. c) je nutno vzít v úvahu rozsah diverzifikace hospodářské činnosti v působnosti orgánu poskytujícího subvence a délku využívání subvenčního programu.

3. Subvence omezená na určité podniky ve vymezené územní oblasti v působnosti poskytovajícího orgánu je specifickou subvencí. Stanovení nebo změna obecně platných daňových sazeb orgány veřejné moci na všech úrovních, které jsou k tomu oprávněny, se pro účely tohoto nařízení za specifickou subvencí nepovažuje.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, považují se za specifické subvence

- a) subvence, jejichž poskytnutí právně nebo fakticky, výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na vývozní výkonnosti, včetně subvencí uvedených příkladem v příloze I;
- b) subvence, jejichž poskytnutí výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na přednostním použití domácího výrobku před dováženým.

Pro účely písmene a) se subvence považují za fakticky závislé na vývozní výkonnosti, pokud se prokáže, že poskytnutí subvence, aniž by bylo právně závislé na vývozní výkonnosti, je ve skutečnosti vázáno na současný nebo očekávaný vývoz nebo výnosy z vývozu. Skutečnost, že subvence byla poskytnuta vyvážejícímu podniku, sama o sobě nepostačuje k určení, že se jedná o vývozní subvencí ve smyslu tohoto ustanovení.

5. Určení, že se jedná o specifickou subvencí, podle tohoto článku, musí být průkazně doloženo.

Článek 5

Výpočet výše napadnutelných subvencí

Výše napadnutelných subvencí se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období. Tímto obdobím je zpravidla poslední obchodní rok příjemce subvence, může jím však být také jiné časové období v délce nejméně šesti měsíců, které předchází dni zahájení šetření a pro něž jsou k dispozici spolehlivé finanční a ostatní údaje.

Článek 6

Výpočet výhody vzniklé příjemci subvence

Pro výpočet výhody vzniklé příjemci subvence platí tato pravidla:

- a) poskytnutí účasti na základním kapitálu vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že daná investice může být považována za poskytnutou v rozporu s obvyklou investiční praxí (včetně poskytování rizikového kapitálu) soukromých investorů na území země původu a/nebo vývozu;
- b) vládní půjčka se považuje za výhodu pouze v případě, že existuje rozdíl mezi částkou, kterou platí příjemce půjčky za

její poskytnutí, a částkou, kterou by zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku, kterou by mohl skutečně získat na trhu. V tomto případě se za výhodu považuje rozdíl mezi těmito dvěma částkami;

- c) vládní záruka půjčky se považuje za výhodu pouze v případě, že existuje rozdíl mezi částkou, kterou podnik získávající záruku platí za půjčku s vládní zárukou, a částkou, kterou by podnik zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku bez vládní záruky. V tomto případě se za výhodu považuje rozdíl mezi těmito dvěma částkami, upravený s ohledem na rozdíly ve výši poplatků;
- d) dodání zboží nebo poskytnutí služeb nebo nákup zboží vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že výrobky byly dodány nebo služby poskytnuty za cenu nižší než přiměřenou a že výrobky byly nakoupeny za cenu vyšší než přiměřenou. Přiměřenost odměny se určuje s ohledem na podmínky převládající na trhu s danými výrobky a službami v zemi dodání výrobků, poskytnutí služeb nebo nákupu výrobků (včetně ceny, jakosti, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a ostatních nákupních nebo prodejních podmínek).

Neexistují-li pro dané výrobky nebo služby v zemi dodání výrobků, poskytnutí služeb nebo nákupu výrobků žádné obvyklé podmínky převládající na trhu, kterých by bylo možno použít jako přiměřeného základu pro srovnání, platí toto:

- i) podmínky převládající v dané zemi se na základě skutečných nákladů, cen a dalších činitelů, které jsou v dané zemi dostupné, upraví o přiměřenou hodnotu odrážející běžné tržní podmínky, nebo
- ii) se případně použijí podmínky převládající na trhu jiné země nebo na světovém trhu, které jsou pro příjemce dostupné.

Článek 7

Obecná ustanovení o výpočtu

1. Výše napadnutelných subvencí se určuje na jednotku subvencovaného výrobku vyváženého do Společenství.

Při určování mohou být z celkové výše subvence odečteny tyto prvky:

- a) poplatky za podání žádosti nebo jiné náklady, které byly nezbytně vynaloženy, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána;

- b) vývozní daně, cla nebo jiné poplatky, které byly uloženy na výrobky vyvážené do Společenství zvláště k tomu účelu, aby se vyrovnala subvence.

Žádá-li účastník řízení o odpočet, musí prokázat, že je jeho žádost oprávněná.

2. Pokud se subvence neposkytuje podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků, určí se výše napadnutelné subvence tak, že celková výše subvence se přiměřeně přepočte na množství výrobků, které byly v posuzovaném období vyrobeny, prodány nebo vyvezeny.

3. Pokud lze subvenci spojovat se získáním nebo budoucím získáním stálých aktiv, vypočítá se výše napadnutelné subvence tak, že se subvence rozloží na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví.

Takto vypočtená částka, která připadá na posuzované období, včetně částky, která připadá na aktiva získaná před tímto obdobím, se přepočte podle odstavce 2.

Pokud se aktiva neodepisují, hodnotí se subvence jako bezúročná půjčka a použije se postup podle čl. 6 písm. b).

4. Nemůže-li být subvence spojována se získáním stálých aktiv, případně výše výhody získané během posuzovaného období zpravidla na toto období a přepočte se podle odstavce 2, pokud nenastanou zvláštní okolnosti, podle kterých má výše výhody připadnout na jiné období.

Článek 8

Zjišťování a posuzování újmy

1. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum:

- a) objemu dovozu subvencovaných výrobků a účinku dovozu subvencovaných výrobků na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství a
- b) následného vlivu dovozu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

2. V souvislosti s objemem dovozu subvencovaných výrobků se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení jejich dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dovozu subvencovaných výrobků na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dovezených subvencovaných výrobků nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

3. Pokud jsou výrobky dovezené z více než jedné země současně předmětem šetření o uložení vyrovnávacího cla, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že:

- a) výše napadnutelných subvencí stanovená v poměru k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrná ve smyslu čl. 14 odst. 5 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

- b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Společenství.

4. Přezkum účinků dovozu subvencovaných výrobků na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně: skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího subvencování nebo dumpingu; výše napadnutelných subvencí; skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

5. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 1 musí vyplývat, že dovoz subvencovaných výrobků působí újmu. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 2 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 4 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

6. Jiné známé činitele než dovoz subvencovaných výrobků, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 5 dovozu subvencovaných výrobků. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů nesubvencovaných výrobků, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.

7. Účinky dovozu subvencovaných výrobků se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodeje a zisk výrobců. Pokud není možné výrobu vymezit, hodnotí se účinky dovozu subvencovaných výrobků podle výroby nejbližší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro něj jsou dostupné potřebné informace.

8. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedila stav, v němž by subvence působila újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné přezkoumat tyto činitele:

- a) druh dané subvence nebo subvencí a jejich pravděpodobné účinky na obchod;
- b) významné zvýšení objemu dovozu subvencovaných výrobků na trh Společenství naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;
- c) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu subvencovaných výrobků do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou ostatní vývozní trhy vstřebat dodatečný vývoz;
- d) otázku, zda je dovoz uskutečňován za ceny, které by mohly významnou měrou způsobit pokles cen nebo zabránit růstu cen, ke kterému by jinak došlo, a které by pravděpodobně zvýšily poptávku po dalším dovozu;
- e) zásoby výrobků, které jsou předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další subvencované vývozy a že nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.

Článek 9

Vymezení výrobního odvětví Společenství

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Společenství“ rozumí výrobci obdobných výrobků ve Společenství jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství podle čl. 10 odst. 6, s těmito výjimkami:

- a) pokud jsou někteří výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo sami dovážejí výrobky označené za subvencované, lze pojem „výrobní odvětví Společenství“ vykládat tak, že se vztahuje pouze na zbývající výrobce;
- b) za mimořádných okolností může být území Společenství pro spornou výrobu rozděleno na dva nebo více konkurenčních trhů a výrobci na každém jednotlivém trhu mohou být chápáni jako samostatné výrobní odvětví, pokud
 - i) výrobci na tomto trhu prodávají veškerou nebo téměř veškerou svou výrobu sporných výrobků na tomto trhu a
 - ii) poptávka na tomto trhu není v podstatné míře uspokojována výrobcí sporných výrobků, kteří se nacházejí jinde ve Společenství.

Za těchto okolností může být újma zjištěna i tehdy, pokud větší část celého výrobního odvětví Společenství není poškozena, jestliže se dovoz subvencovaných výrobků soustředí na takový izolovaný trh a působí újmu výrobcům celé nebo téměř celé výroby na tomto trhu.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s vývozcem nebo dovozcem pouze tehdy, jestliže:

- a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého nebo
- b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou nebo
- c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jiným způsobem než nezávislý výrobce.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden výrobce druhého kontroluje, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Pokud se jako výrobní odvětví Společenství chápou výrobci v určitém regionu, bude vývozcům nebo vládě poskytující napadnutelné subvence dána příležitost nabídnout přijetí závazků podle článku 13 týkajících se tohoto regionu. V takovýchto případech je nutno při zkoumání otázky, zda jsou opatření v zájmu Společenství, zvláště přihlídnout k zájmům regionu. Pokud není obratem nabídnut přiměřený závazek nebo pokud nastanou situace uvedené v čl. 13 odst. 9 a 10, může být uloženo prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo s platností pro celé Společenství. V tomto případě se může clo vztahovat pouze na určité výrobce nebo vývozce, je-li to proveditelné.

4. Ustanovení čl. 8 odst. 7 se použijí přiměřeně.

Článek 10

Zahájení řízení

1. Aniž je dotčen odstavec 8, zahajuje se šetření ke zjištění existence, stupně a účinku údajné subvence na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, které jedná jménem výrobního odvětví Společenství.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi předá. Komise zašle členským státům opis všech podnětů, které obdrží. Má se za to, že podnět byl podán v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí.

Pokud nebyl podán podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci subvence a o újmě jí způsobené výrobnímu odvětví Společenství, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci napadnutelné subvence (a pokud je to možné včetně její částky), o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovezenými výrobky označenými za subvencované a údajnou újmou. Podnět musí obsahovat tyto žadateli obvykle dostupné informace:

a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby obdobného výrobku žadatelem ve Společenství. Je-li písemný

podnět podáván jménem výrobního odvětví Společenství, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce obdobného výrobku ve Společenství (nebo svazy výrobců obdobného výrobku ve Společenství) a, pokud je to možné, objem a hodnotu výroby obdobného výrobku ve Společenství připadající na tyto výrobce;

b) úplný popis údajně subvencovaného výrobku, názvy dotyčné země nebo zemí původu a/nebo vývozu, totožnost všech známých vývozců nebo zahraničních výrobců a seznam známých osob dovážejících dotyčný výrobek;

c) důkazy o existenci, částce, povaze a napadnutelnosti údajných subvencí;

d) informace o vývoji objemu údajně subvencovaných dovezených výrobků, účinku tohoto dovozu na cenu obdobného výrobku na trhu Společenství a v důsledku toho na výrobní odvětví Společenství, doloženém příslušných činiteli a ukazateli uvedenými v čl. 8 odst. 2 a 4, které ovlivňují stav výrobního odvětví Společenství.

3. Komise pokud možno přezkoumá správnost a přiměřenost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření může být zahájeno s cílem zjistit, zda jsou údajné subvence specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 a 3.

5. Šetření může být dále zahájeno ohledně opatření uvedených v příloze IV, pokud obsahují prvek subvence ve smyslu článku 3, aby bylo zjištěno, zda jsou sporná opatření v plném souladu s ustanoveními uvedené přílohy.

6. Šetření podle odstavce 1 bude zahájeno pouze v případě, že bylo po prozkoumání, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku ve Společenství, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci Společenství, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství.

7. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Co nejdříve po obdržení podnětu s podklady požadovanými podle tohoto článku a v každém případě před zahájením šetření však Komise uvědomí dotčenou zemi původu a/nebo vývozu a vyzve ji ke konzultacím, aby se vyjasnily otázky uvedené v odstavci 2 a aby bylo dosaženo řešení na základě dohody.

8. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Společenství nebo jeho jménem, šetření se uskuteční pouze tehdy, pokud má dostatečné důkazy o existenci napadnutelné subvence, újme a příčinné souvislosti podle odstavce 2 odůvodňující zahájit šetření.

9. Důkazy o subvencích i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Podnět bude odložen, nejsou-li důkazy o napadnutelné subvenci nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení. Řízení se nezahajuje proti zemím, dovoz z nichž tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Společenství.

10. Podnět může být před zahájením šetření stažen a hledí se na něj, jako by nebyl podán.

11. Pokud se po ukončení konzultací potvrdí, že existuje dostatek důkazů pro zahájení řízení, zahájí Komise řízení ve lhůtě 45 dnů od obdržení podnětu a oznámí to v *Úředním věstníku Evropské unie*. Nepostačují-li důkazy pro zahájení řízení, uvědomí o tom Komise žadatele po ukončení konzultací ve lhůtě 45 dnů od obdržení podnětu.

12. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace.

Dále stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlédnout při šetření. Současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí podle čl. 11 odst. 5.

13. Komise uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zemi původu a/nebo vývozu a žadatele o zahájení řízení a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země původu a/nebo vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země původu a/nebo vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.

14. Šetření o uložení vyrovnávacího cla není překážkou pro celní odbavení výrobků.

Článek 11

Šetření

1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Společenství. Šetření se týká jak subvence, tak újmy a je prováděno současně.

Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě subvence zpravidla odpovídá posuzovanému období podle článku 5.

K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

2. Stranám, které v rámci šetření o uložení vyrovnávacího cla obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná dnem obdržení dotazníku, přičemž se vychází z toho, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán respondentovi nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země původu a/nebo vývozu. Třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení patřičně odůvodnit existencí zvláštních okolností.

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy podniknou všechna potřebná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členskými státy, pokud nejsou důvěrné; v takovém případě postoupí výtah, který nemá důvěrnou povahu.

4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily všechny nutné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců ve Společenství, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně uvědoměná vláda dané země nevnese námítky.

Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby vyhověly žádosti Komise.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásí podle druhého pododstavce čl. 10 odst. 12, bude poskytnuto slyšení, pokud o ně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a pokud přitom prokáží, že jsou účastníkem řízení, který pravděpodobně bude výsledkem řízení dotčen, a že existují zvláštní důvody pro poskytnutí slyšení.

6. Požádají-li o to dovozci, vývozci a žadatelé, kteří se sami přihlásili podle druhého pododstavce čl. 10 odst. 12, nebo vláda země původu a/nebo země vývozu, bude jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují opačné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty.

Při poskytování těchto příležitostí je třeba přihlídnout k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran.

Strany nejsou povinny účastnit se setkání a jejich nepřítomnost není na újmu jejich práv.

K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce Komise přihlédnou pouze tehdy, jsou-li jí později potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, vláda země původu a/nebo vývozu, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotře-

bitelů, kteří se přihlásí podle druhého pododstavce čl. 10 odst. 12, mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Společenství nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 29 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédnou, pokud jsou v odpovědi řádně doložena.

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 28 se co nejdůkladněji ověřuje přesnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry.

9. Při řízeních zahájených podle čl. 10 odst. 11 se šetření ukončí pokud možno v době jednoho roku. V každém případě musí být tato šetření ukončena do třinácti měsíců od jejich zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 13 přijetím závazků, nebo podle článku 15 přijetím konečných opatření.

10. Komise poskytuje zemi původu a/nebo vývozu po celou dobu šetření dostatek vhodných příležitostí k účasti na konzultacích, aby byly objasněny zjištěné skutečnosti a aby bylo dosaženo řešení na základě dohody.

Článek 12

Prozatímní opatření

1. Prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo, jestliže

- a) bylo zahájeno řízení podle článku 10;
- b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska podle druhého pododstavce čl. 10 odst. 12;
- c) bylo předběžně zjištěno, že na dovážený výrobek byla poskytnuta napadnutelná subvence a že tím je výrobnímu odvětví Společenství působena újma, a
- d) je v zájmu Společenství zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

Výše prozatímního vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než předběžně zjištěná celková částka poskytnuté napadnutelné subvence a musí být nižší než tato částka, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

2. Prozatímní vyrovnávací clo se zajišťuje jistotou a propuštění dotčených výrobků do volného oběhu ve Společenství je podmíněno jejím složením.

3. Komise přijme prozatímní opatření po ukončení konzultací nebo v případě mimořádné naléhavosti poté, co o něm informuje členské státy. V takovém případě se konzultace konají nejpozději do deseti dnů ode dne, kdy Komise oznámila členským státům přijetí opatření.

4. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky podle odst. 1 prvního a druhého pododstavce, rozhodne Komise nejpozději do pěti pracovních dnů od přijetí žádosti o tom, zda má být uloženo prozatímní vyrovnávací clo.

5. Komise informuje neprodleně Radu a členské státy o každém rozhodnutí přijatém podle odstavců 1 až 4. Rada může kvalifikovanou většinou přijmout jiné rozhodnutí.

6. Prozatímní vyrovnávací clo se ukládá nejdéle na dobu čtyř měsíců.

Článek 13

Závazky

1. Pokud byla předběžně stanovena existence subvence a újmy, Komise může přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se:

- a) vláda země původu a/nebo vývozu zaváže zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejich účinků, nebo
- b) vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území tak dlouho, dokud jsou vývozům poskytovány napadnutelné subvence, takže Komise je po zvláštní konzultaci s poradním výborem přesvědčena, že poškozující účinek subvencí je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti takovýchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 12 odst. 3 nebo konečná cla uložená Radou v souladu s čl. 15 odst. 1 na příslušné dovozy dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků a ve všech následných změnách takového rozhodnutí.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání částky napadnutelných subvencí, a musí být nižší než výše napadnutelných subvencí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

2. Závazky může navrhnout Komise, ale žádná země ani vývozce je nejsou povinni přijmout. Skutečností, že země nebo vývozci nenabídlí takové závazky nebo odmítli výzvu, aby tak učinili, nesmí být dotčeno šetření věci.

Může však být zjištěno, že hrozící újma pravděpodobněji nastane, jestliže bude dovoz subvencovaných výrobků pokračovat. Závazky lze od zemí nebo vývozců požadovat a přijímat pouze tehdy, pokud bylo předběžně zjištěno, že subvence existuje a působí újmu.

Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději na konci období, v němž mohou být předložena stanoviska podle čl. 30 odst. 5.

3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických. Dotčenému vývozci a/nebo dotčené zemi původu a/nebo vývozu mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí budou uvedeny v konečném rozhodnutí.

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.

5. Pokud jsou závazky po ukončení konzultací přijaty a pokud v poradním výboru nejsou vzneseny žádné námitky, šetření je ukončeno. Ve všech ostatních případech předloží Komise Radě neprodleně zprávu o výsledcích konzultací a návrh na zastavení šetření. Šetření se považuje za zastavené, pokud Rada ve lhůtě jednoho měsíce nepřijme kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.

6. Pokud jsou přijaty závazky, dokončí se šetření o subvenci a újmě obvyklým způsobem. Pokud se v tomto případě zjistí, že nedošlo k subvenci nebo újmě, závazek automaticky zanikne, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. V takovém případě je možno požadovat, aby závazek zůstal v platnosti po přiměřenou dobu.

Pokud se zjistí, že došlo k subvenci a újmě, zůstane závazek v platnosti v souladu s přijatými podmínkami a tímto nařízením.

7. Komise může požadovat od zemí nebo vývozců, jejichž závazky byly přijaty, aby ji pravidelně informovali o plnění závazků a aby jí umožnili ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

8. Pokud jsou závazky určitých vývozců přijaty v průběhu šetření, má se pro účely článků 18, 19, 20 a 22 za to, že nabývají účinku dnem, kdy bylo ukončeno šetření ohledně daně země původu a/nebo vývozu.

9. Jestliže některá strana poruší nebo odvolá závazky, nebo v případě, že Komise zruší přijetí závazku, je přijetí daného závazku po konzultacích zrušeno prostřednictvím rozhodnutí Komise nebo nařízení Komise a automaticky se uplatní prozatímní clo, které Komise uložila v souladu s článkem 12, nebo konečné clo, které uložila Rada v souladu s čl. 15 odst. 1, pokud dotčenému vývozcovi nebo zemi původu a/nebo vývozcem byla, s výjimkou případu, kdy je závazek odvolán vývozcem nebo danou zemí, dána příležitost se ke věci vyjádřit.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokazují porušení závazku. Následně posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti.

Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Po ukončení konzultací může být uloženo prozatímní vyrovnávací clo podle článku 12 na základě nejspolehlivějších dostupných informací, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo v případě porušení nebo odvolání závazku a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, nebylo ukončeno.

Článek 14

Zastavení řízení bez přijetí opatření

1. Pokud je podnět stažen, mohou být řízení zastavena s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Společenství.

2. Pokud se po ukončení konzultací zjistí, že není nutno přijmout žádná ochranná opatření, a pokud v poradním výboru nejsou vzneseny žádné námitky, šetření nebo řízení se zastaví. Ve všech ostatních případech předloží Komise Radě neprodlené zprávu o výsledcích konzultací a návrh na zastavení řízení. Má se za to, že řízení bylo zastaveno, jestliže Rada do jednoho měsíce nepřijme kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.

3. Řízení se ihned zastaví, pokud je zjištěno, že napadnutelná subvence je nepatrná ve smyslu odstavce 5 nebo že objem skutečného nebo možného dovozu subvencovaných výrobků nebo újma jím způsobená jsou zanedbatelné.

4. U řízení zahájených podle čl. 10 odst. 11 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dovozu na trhu nižší než množství uvedená v čl. 10 odst. 9. Při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, se objem dovozu subvencovaných výrobků pokládá za zanedbatelný také tehdy, jestliže činí méně než 4 % celkového dovozu obdobného výrobku do Společenství, pokud dovoz z rozvojových zemí, jejichž jednotlivé podíly na celkovém dovozu činí méně než 4 %, nepřesahuje v souhrnu 9 % celkového dovozu obdobného výrobku do Společenství.

5. Napadnutelná subvence se považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 1 % hodnoty výrobku, s výjimkou případu, kdy při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, se subvence se považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 2 % hodnoty výrobku, za podmínky, že se zastavuje pouze šetření v případě, že napadnutelná subvence je nižší než hranice, do níž se subvence pro jednotlivé vývozce považuje za nepatrnou, přičemž jednotliví vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu podle článků 18 a 19 pro danou zemi.

Článek 15

Uložení konečného cla

1. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existují napadnutelné subvence a jimi způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 31 je nutné zasáhnout, uloží Rada na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné vyrovnávací clo.

Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat.

Pokud bylo uloženo prozatímní clo, musí být předložen návrh konečného opatření nejpozději jeden měsíc před tím, než takové clo pozbude platnosti.

Žádná opatření se nepřijmou, pokud subvence skončí nebo se prokáže, že subvence již nepředstavují žádnou výhodu pro dotyčné vývozce.

Výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než výše napadnutelných subvencí, které byly zjištěny, a musí být nižší než celková výše napadnutelných subvencí, pokud takové menší clo postčuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

2. Vyrovnávací clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na veškerý dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že na ně byla poskytnuta napadnutelná subvence a že působí újmu, s výjimkou dovozu krytých závazky podle tohoto nařízení. V nařízení o uložení vyrovnávacího cla se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, pro danou zemi původu a/nebo vývozu.

3. Pokud Komise omezí své šetření podle článku 27, nesmí být uloženo vyrovnávací clo na dovoz vývozců nebo výrobců, kteří se přihlásili podle článku 27, ale kteří nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážená průměrná výše napadnutelné subvence, která byla zjištěna u stran tvořících vzorek.

Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k napadnutelným subvencím, které jsou nulové nebo zanedbatelné nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 28.

Na dovoz vývozců nebo výrobců, u nichž byla postupem podle článku 27 vypočtena individuální výše subvence, se použije individuální vyrovnávací clo.

Článek 16

Zpětná působnost

1. Prozatímní opatření a konečné vyrovnávací clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí opatření přijaté podle čl. 12 odst. 1 nebo čl. 15 odst. 1 v platnost, s výhradou výjimek uvedených v tomto nařízení.

2. Pokud je uloženo prozatímní vyrovnávací clo a pokud je s konečnou platností zjištěno, že existuje napadnutelná

subvence a újma, rozhodne Rada nezávisle na otázce, zda je třeba uložit konečné vyrovnávací clo, do jaké míry má být prozatímní vyrovnávací clo skutečně vybráno.

„Újmou“ se pro tento účel nerozumí závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství ani hrozba podstatné újmy, pokud není zjištěno, že by z hrozby újmy bez uplatnění prozatímního vyrovnávacího cla skutečně vznikla podstatná újma. Ve všech ostatních případech takovéto hrozby nebo zpoždění se prozatímní částky uvolní a konečné vyrovnávací clo může být uloženo pouze ode dne konečného zjištění hrozby újmy nebo závažného zpoždění.

3. Pokud je konečné vyrovnávací clo vyšší než prozatímní clo, rozdíl mezi oběma cly se nevyměří a nevybere. Pokud je konečné vyrovnávací clo nižší než prozatímní clo, výše cla se nově vypočte. Pokud je konečné zjištění negativní, nebude prozatímní clo potvrzeno.

4. Konečné vyrovnávací clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů předem nabytí účinnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření.

První pododstavec se použije, pokud:

- a) byl dovoz celně evidován podle čl. 24 odst. 5;
- b) Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko;
- c) existují kritické okolnosti, za kterých byla masivním dovozem výrobků, na které byly poskytnuty napadnutelné subvence ve smyslu tohoto nařízení, uskutečněným v poměrně krátkém čase, způsobena újma, kterou lze těžko napravit, a
- d) je nutné uložit na dovoz těchto výrobků vyrovnávací clo se zpětnou působností, aby se zamezilo opakování těžko napravitelné újmy.

5. Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné vyrovnávací clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů předem nabytí účinnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován podle čl. 24 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.

Článek 17

Platnost

Vyrovňovací clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takové míře, která je nezbytná k vyrovnání účinku napadnutelných subvencí, jež působí újmu.

Článek 18

Přezkum opatření před pozbytím platnosti

1. Konečné vyrovnávací opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal subvence i újmy, pokud při přezkumu nebylo zjištěno, že subvence a újma zřejmě přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí Společenství nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dosažení výsledku přezkumu.

2. Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné množství důkazů o tom, že subvence a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování subvence a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo tržní podmínky naznačují pravděpodobnost budoucího poskytnutí subvence působící újmu.

3. Při přezkumu podle tohoto článku bude výrobcům, dovozcům, zemím původu a/nebo vývozu a výrobcům ve Společenství poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení subvence a újmy.

4. Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci ve Společenství oprávněni podat nejpozději tři měsíce před ukončením pětiletého období žádost o přezkum podle odstavce 2. Zveřejněno musí být rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření, která byla přijata podle tohoto článku.

Článek 19

Prozatímní přezkum

1. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu

nebo na žádost některého členského státu nebo, pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců ve Společenství nebo země původu a/nebo vývozu, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

2. Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání napadnutelných subvencí už není nutné a/nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření již nedostačují k vyrovnání účinku napadnutelných subvencí, který působí újmu.

3. Pokud je uloženo vyrovnávací clo nižší než výše zjištěných napadnutelných subvencí, může se zahájit prozatímní přezkum, pokud výrobní odvětví Společenství nebo jiná zúčastněná strana předloží (obvykle do dvou let vstupu opatření v platnost) dostatečné informace o tom, že po skončení období původního šetření a před nebo po zavedení opatření se vývozní ceny snížily nebo že opatření nevedla k žádnému nebo jen k nedostatečnému zvýšení cen při dalším prodeji nebo pozdějších prodejních cen ve Společenství. Pokud šetření stanoví, že obvinění byla pravdivá, je možné zvýšit vyrovnávací cla, aby se dosáhlo zvýšení cen nutného pro odstranění újmy. Zvýšená úroveň cel však nesmí převýšit částku napadnutelných subvencí.

Prozatímní přezkum může být rovněž zahájen za podmínky uvedených výše z podnětu Komise nebo na žádost členského státu.

4. V rámci šetření podle tohoto článku může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně subvencí a újmy podstatně změnily nebo zda stávající opatření dosahuje zamýšlených účinků a odstraňuje újmu zjištěnou podle článku 8. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.

Článek 20

Zrychlený přezkum

Vývozce, na jehož vývozy se vztahuje konečné vyrovnávací clo, který však nebyl individuálně prošetřován v průběhu původního šetření z jiných důvodů než pro odmítnutí spolupráce s Komisí, může požádat o provedení zrychleného přezkumu, aby mu Komise mohla co nejrychleji uložit individuální vyrovnávací clo.

Zrychlený přezkum se zahájí po konzultaci s poradním výborem a poté, co byla výrobcům Společenství dána příležitost se ke věci vyjádřit.

Článek 21

Vrácení cla

1. Aniž je dotčen článek 18, dovozce může požádat o vrácení vybraného vyrovnávacího cla, pokud se prokáže, že napadnutelné subvence, na jejichž základě bylo clo zapláceno, byly odstraněny nebo sníženy natolik, že jsou nižší než platné clo.

2. Žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla podá dovozce Komisi. Žádost se podává prostřednictvím členského státu, na jehož území byly výrobky propuštěny do volného oběhu, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy příslušný orgán řádně vyměřil částku uloženého konečného vyrovnávacího cla, nebo ode dne, kdy příslušný orgán rozhodl o konečném vybrání částek zajištěných v podobě prozatímního vyrovnávacího cla. Členské státy předají žádost neprodleně Komisi.

3. Má se za to, že žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla je dostatečně odůvodněná, pokud obsahuje přesné údaje o požadované částce vyrovnávacího cla, o jejíž vrácení se žádá, a všechny celní doklady týkající se výpočtu a zaplacení této částky. K ní je třeba pro posuzované období přiložit doklady o výši napadnutelné subvence pro vývozce nebo výrobce, na niž se clo vztahuje. Není-li dovozce ve spojení s vývozcem nebo výrobcem a nejsou-li tyto informace ihned dostupné nebo pokud vývozce nebo výrobce odmítají tyto informace dovozci poskytnout, musí žádost obsahovat prohlášení vývozce nebo výrobce o tom, že napadnutelná subvence byla odstraněna, jak je stanoveno v tomto článku, a že příslušné důkazy předloží Komisi. Pokud vývozce nebo výrobce nepředloží tyto důkazy v přiměřené lhůtě, žádost se zamítne.

4. Po konzultaci s poradním výborem Komise rozhodne, zda a do jaké míry má být žádosti vyhověno, nebo může kdykoli rozhodnout o zahájení prozatímního přezkumu; informace a závěry vyplývající z přezkumu provedeného podle příslušných ustanovení pro prozatímní přezkum, využije ke zjištění, zda a do jaké míry je vrácení cla oprávněné.

Zaplacené vyrovnávací clo se vrátí obvykle ve lhůtě dvanácti měsíců a v žádném případě ne později než osmáct měsíců ode dne, kdy dovozce výrobku, na nějž je uloženo vyrovnávací clo, podá řádně odůvodněnou žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla.

Schválené vrácení zaplaceného cla provedou obvykle členské státy ve lhůtě 90 dnů od vydání rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci.

Článek 22

Obecná ustanovení o přezkumu a vrácení cla

1. Na přezkumy prováděné podle článků 18, 19 a 20 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách.

Přezkumy podle článků 18 a 19 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle článků 18 a 19 jsou v každém případě ukončeny nejpozději do patnácti měsíců od data jejich zahájení.

Přezkumy podle článku 20 jsou v každém případě ukončeny do devíti měsíců od data jejich zahájení.

Pokud jsou přezkumy prováděné podle článku 18 zahájeny v době, kdy již probíhá přezkum podle článku 19 ve stejném řízení, přezkum podle článku 19 se ukončí ke stejnému datu, ke kterému se musí ukončit přezkum podle článku 18.

Komise předloží Radě návrh právního aktu nejpozději do jednoho měsíce před uplynutím uvedených lhůt.

Pokud není šetření ukončeno v uvedených lhůtách, opatření:

a) přestávají být účinná v případě šetření podle článku 18;

b) přestávají být účinná v případě paralelních šetření podle článků 18 a 19, pokud bylo zahájeno šetření podle článku 18 a zároveň pokračovalo šetření podle článku 19 ve stejném řízení, nebo pokud byla taková šetření zahájena zároveň, nebo

c) zůstanou v platnosti nezměněná v případě šetření podle článků 19 a 20.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o pozbytí účinnosti nebo zachování opatření podle tohoto odstavce.

2. Přezkumy podle článků 18, 19 a 20 zahájí Komise po konzultaci s poradním výborem.

3. Pokud to vyplývá z výsledků přezkumu, příslušný orgán Společenství zruší nebo potvrdí opatření podle článku 18 nebo zruší, potvrdí nebo změní opatření podle článků 19 a 20.

4. Pokud byla opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak nikoli pro zemi jako celek, zůstávají vývozci předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření při každém pozdějším přezkumu podle tohoto článku týkajícím se dané země.

5. Pokud přezkum opatření podle článku 19 probíhá ke konci platnosti opatření ve smyslu článku 18, přezkoumávají se tato opatření rovněž podle ustanovení článku 18.

6. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla prováděných podle článků 18 až 21 postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na články 5, 6, 7 a 27, stejnými postupy jako při šetřeních, která vedla k uložení vyrovnávacího cla.

Článek 23

Obcházení

1. Vyrovnávací clo uložené na základě tohoto nařízení může být rozšířeno na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo na části těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

2. Vyrovnávací cla, která nepřevyšují zbytkové vyrovnávací clo uložené v souladu s čl. 15 odst. 2, mohou být rozšířena na dovozy od společností, které mají prospěch z individuálních cel v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

3. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Společenstvím, která vzniká na základě praktik, zpracovatelských postupů nebo prací, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě a o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny a/nebo množství obdobných výrobků, a že subvence nadále zvýhodňují dovážené obdobné výrobky a/nebo jejich části.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce, na něž odkazuje první pododstavec, zahrnují mimo jiné:

- a) mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadal pod celní předpisy, které nejsou obvykle předmětem opatření, a to za předpokladu, že úprava nezmění jeho základní vlastnosti;
- b) zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí;
- c) vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Společenství prostřednictvím výrobců, kteří profitují z individuální celní sazby, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky.

4. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo kterékoli zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Šetření se zahájí nařízením Komise přijatým po konzultaci s poradním výborem, ve kterém se dá současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz podle čl. 24 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty.

Šetření provádí Komise s případnou pomocí celních orgánů a musí být ukončeno ve lhůtě devíti měsíců.

Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokáží, že opatření musí být rozšířena, rozhodne o tom Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat.

Rozšíření nabude účinnosti ode dne, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 24 odst. 5 nebo vyžadovat složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

5. Dovozy nepodléhají povinnosti celní evidence podle čl. 24 odst. 5 nebo opatřením, pokud jsou obchodovány společnostmi, pro které se uplatní osvobození.

6. Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se předkládají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dojde vně Společenství, osvobození se udělí výrobcům daného výrobku, kteří budou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavce 3.

Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dojde uvnitř Společenství, osvobození se může udělit dovozcům, kteří budou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením.

Osvobození se udělují rozhodnutím Komise po konzultaci s poradním výborem nebo rozhodnutím Rady o zavedení opatření a platí pro období a za podmínek uvedených v dotyčném rozhodnutí.

Pokud budou splněny podmínky uvedené v článku 20, je možné rovněž udělit osvobození rovněž po ukončení šetření vedoucí k rozšíření opatření.

7. Pokud uplynul alespoň jeden rok od rozšíření opatření a v případě, že počet stran žádajících nebo potenciálně žádajících o osvobození je významný, může Komise rozhodnout o zahájení přezkumu rozšířených opatření. Každý takový přezkum je prováděn v souladu ustanoveními čl. 22 odst. 1 platnými pro přezkum podle článku 19.

8. Žádné ustanovení tohoto článku není překážkou pro běžné uplatňování platných celních předpisů.

Článek 24

Obecná ustanovení

1. Prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek, které jsou stanoveny v nařízení o uložení vyrovnávacího cla. Vyrovnávací clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích běžně vyměřovaných při dovozu.

Na jeden výrobek nesmí být současně uloženo antidumpingové i vyrovnávací clo, aby se napravila táž situace, která vzniká jak dumpingem, tak poskytnutím vývozní subvence.

2. Nařízení o uložení prozatímního nebo konečného vyrovnávacího cla a nařízení nebo rozhodnutí o přijetí závazků nebo o zastavení šetření nebo řízení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato nařízení nebo rozhodnutí obsahují zejména jméno výrobce, je-li to možné, nebo dotčených zemí, popis výrobku

a shrnutí skutečností a úvah, o něž se opírají zjištění o subvenci a újmě, přičemž se bere v úvahu nutnost chránit důvěrné informace. Opis nařízení nebo rozhodnutí se v každém případě zašle známým účastníkům řízení. Tento odstavec se použije přiměřeně i na přezkum.

3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud se jedná o společné vymezení pojmů původ výrobků obsažené v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾.

4. V zájmu Společenství může Komise rozhodnutím přijatým po konzultaci s poradním výborem pozastavit na dobu devíti měsíců účinnost opatření přijatých podle tohoto nařízení. Pozastavení může být prodlouženo na další období, které nesmí překročit dobu jednoho roku, pokud o tom rozhodne Rada na návrh Komise.

Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisi, je návrh Radou přijat.

Účinnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že se tržní podmínky dočasně změnila natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení účinnosti opatření obnovila újma, a za předpokladu, že výrobnímu odvětví Společenství je dána příležitost vyjádřit se k tomu a že se k takovému vyjádření přihlídnou. Účinnost opatření může být kdykoliv po konzultaci obnovena, pokud již netrvají důvody jejich pozastavení.

5. Komise může po konzultaci s poradním výborem vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence.

Povinnou celní evidenci dovozu lze zavést na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Společenství.

Celní evidence se zavádí nařízením, které blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovozy nesmí být celně evidovány po dobu delší než devět měsíců.

6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši vyrovnávacího cla vybraného na základě tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

7. Aniž by byl dotčen odstavec 6, může Komise požádat členské státy v jednotlivých případech, aby poskytly informace nutné pro účinné sledování uplatňování opatření. V této souvislosti se použije čl. 11 odst. 3 a 4. Na všechny informace předané členskými státy v souladu s tímto článkem se vztahuje čl. 29 odst. 6.

Článek 25

Konzultace

1. Konzultace stanovené tímto nařízením, s výjimkou konzultací podle čl. 10 odst. 7 a čl. 11 odst. 10, se konají v rámci poradního výboru složeného ze zástupců všech členských států, kterému předsedá zástupce Komise. Konzultace se konají neprodleně na žádost členského státu nebo z podnětu Komise a v každém případě během takové doby, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.

2. Výbor svolává předseda. Ten sdělí členským státům v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dní před zasedáním, všechny potřebné informace.

3. V případě potřeby mohou konzultace probíhat pouze písemně. V takovém případě o tom informuje Komise členské státy a stanoví lhůtu, během níž se mohou vyjádřit nebo požádat o ústní konzultace, které uspořádá předseda, za předpokladu, že lze ústní konzultace uskutečnit během takové doby, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.

4. Konzultace se týkají zejména

- a) existence napadnutelných subvencí a metod zjišťování jejich výše;
- b) existence a objemu újm;
- c) příčinné souvislosti mezi dovozem subvencovaných výrobků a újmou;
- d) opatření, která by měla být za daných okolností přijata k zabránění nebo odstranění újmy způsobené napadnutelnými subvencemi, jakož i prováděcích pravidel k nim.

Článek 26

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o subvenci a způsobené újmě. Bez řádného a včasného vyplnění dotazníku nelze inspekci na místě provést.

2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně uvědoměná vláda dané země nevznesla námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, měla by sdělit zemi původu a/nebo vývozu jména a adresy podniků, v nichž budou inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.

3. Dotčeným podnikům se oznámí, jaké druhy informací budou při inspekci na místě ověřovány a které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.

4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

Článek 27

Výběr vzorku

1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací příliš velký, může být šetření omezeno na:

- a) přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo
- b) největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodních operací podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.

3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočítá se individuální výše napadnutelné subvence pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.

4. Pokud se provádí výběr reprezentativního vzorku a některé nebo všechny zvolené strany nejsou ochotny spolupracovat v míře, která může podstatně ovlivnit výsledek šetření, může být proveden nový výběr.

Pokud je spolupráce ve významné míře stále nedostatečná nebo pokud z časových důvodů nelze vybrat nový reprezentativní vzorek, použijí se příslušná ustanovení článku 28.

Článek 28

Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být uvědoměni o důsledcích nedostatečné spolupráce.

2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odmítnutí spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou mimořádnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.

3. Nejsou-li informace předloženy účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je strana, která je předložila, okamžitě uvědoměna o důvodech jejich odmítnutí a je jí dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

5. Pokud se závěry, včetně závěrů o výši napadnutelné subvence, opírají o odstavec 1, zejména o informace obsažené v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací, které v průběhu šetření podali jiní účastníci řízení. U takových informací se může případně jednat

o relevantní informace o světovém trhu nebo o jiných reprezentativních trzích.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nebudou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 29

Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informace nebo osobu, od níž byly získány) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.

2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili výtah, který nemá důvěrnou povahu. Výtah musí být natolik podrobný, aby umožňoval přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou strany prohlásit, že zpracování výtahu určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být odůvodněno, proč nelze výtah poskytnout.

3. Pokud se má za to, že požadavek na důvěrný způsob zacházení není odůvodněný a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani schválit její poskytnutí ve obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrný způsob zacházení s informacemi nesmějí být svévolně odmítány.

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Společenství, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Společenství vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při poskytování informací je třeba vzít v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně svých obchodních nebo státních tajemství.

5. Rada, Komise a členské státy ani jejich zaměstnanci nesdělují informace, které obdržely na základě tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrný způsob zacházení s nimi, bez výslovného svolení poskytovatele. Informace vyměňované mezi Komisí a členskými státy, informace o konzultacích podle článku 25 nebo podle čl. 10 odst. 7 a čl. 11 odst. 10 nebo interní dokumenty vypracované úřady Společenství nebo orgány členských států se nesdělují, nestanoví-li toto nařízení jinak.

6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány.

Tímto ustanovením není dotčeno použití informací, které byly získány v souvislosti s jedním šetřením, k zahájení dalších šetření v rámci stejného řízení ve vztahu k dotčenému obdobnému výrobku.

Článek 30

Poskytování informací

1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu a/nebo vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se závažných skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. Poskytnutí informací je nutno si vyžádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace musí být poskytnuty písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení, aniž by bylo přijato nějaké opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informaci o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

3. Žádost o poskytnutí konečných informací musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo, mohou strany požádat o poskytnutí informací ve lhůtě stanovené Komisí.

4. Konečné informace musí být poskytnuty písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise na přijetí konečných opatření podle článků 14 a 15, přičemž se řádně přihlédnou k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli další rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny co nejdříve.

5. Ke stanoviskům obdrženým po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrželi-li je Komise ve

lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů.

Článek 31

Zájem Společenství

1. Ke zjištění, zda je v zájmu Společenství přijmout určitá opatření, je třeba komplexně posoudit všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů. Zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky subvence působící újmu, která spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření, která budou určena na základě zjištěné subvence a újmy, nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Společenství.

2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Společenství, při přihlížení ke všem stanoviskům a informacím vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení šetření o vyrovnávacím clu přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich odpovídající shrnutí budou zpřístupněny ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhová, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Společenství.

4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, se mohou vyjádřit k uplatňování uloženého prozatímního vyrovnávacího cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato vyjádření obdržena ve lhůtě jednoho měsíce od nabytí účinnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.

5. Komise prozkoumá všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto zkoumání a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí poradnímu výboru. Komise při vypracování návrhu podle článků 14 a 15 přihlédnou k názorům vyjádřeným ve výboru.

6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet závěrečná rozhodnutí. Tyto informace budou poskytnuty v co nejširší míře a aniž je jimi dotčeno jakékoli další rozhodnutí Komise nebo Rady.

7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.

Článek 32

Poměr mezi vyrovnávacím clem a mnohostrannými nápravnými opatřeními

Pokud se na dovážený výrobek vztahují opatření přijatá na základě arbitrážního řízení podle dohody o subvencích a tato postačují k odstranění újmy způsobené napadnutelnou subvencí, uložené vyrovnávací clo na tento výrobek se okamžitě pozastaví nebo případně zruší.

Článek 33

Závěrečná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno použití:

- a) zvláštních pravidel, která jsou obsažena v dohodách mezi Společenstvím a třetími zeměmi;
- b) právních předpisů Společenství v oblasti zemědělství a nařízení Rady (EHS) č. 2783/75 ⁽¹⁾, (ES) č. 3448/93 ⁽²⁾

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 11. června 2009.

a (ES) č. 1667/2006 ⁽³⁾. Toto nařízení se použije doplňkově k uvedeným nařízením a odchylně od jejich ustanovení, která jsou v rozporu s použitím vyrovnávacího cla;

- c) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci GATT.

Článek 34

Zrušení

Nařízení (ES) č. 2026/97 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

Článek 35

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Radu
předseda
G. SLAMEČKA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽³⁾ Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 1.

PŘÍLOHA I

SEZNAM PŘÍKLADŮ VÝVOZNÍCH SUBVENCÍ

- a) Poskytování přímých vládních subvencí podniku nebo výrobnímu odvětví v závislosti na vývozní výkonnosti.
- b) Systémy devizové nabídkové povinnosti nebo podobné praktiky, které zahrnují vývozní příplatek.
- c) Vnitřní dopravní a přepravní poplatky u vývozních dodávek, které stanoví nebo uloží vláda za příznivějších podmínek než u domácích dodávek.
- d) Vládou nebo jejími orgány buď přímo, nebo prostřednictvím vládou zřízených programů dodávání dovážených či domácích výrobků nebo poskytování služeb pro užití při výrobě vyvážených výrobků za příznivějších podmínek než při dodávání obdobných či přímo soutěžících výrobků nebo poskytování obdobných či přímo soutěžících služeb k použití při výrobě zboží pro domácí spotřebu, jestliže (v případě výrobků) jsou tyto podmínky příznivější než ty, které jsou jejich vývozcům obchodně dostupné ⁽¹⁾ na světových trzích.
- e) Plné nebo částečné osvobození, úleva nebo odklad přímých daní ⁽²⁾ nebo příspěvků na sociální zabezpečení placených nebo splatných průmyslovými nebo obchodními podniky ⁽³⁾.
- f) Zvláštní odpočty přímo související s vývozem nebo s vývozní výkonností přesahující odpočty poskytované výrobě pro domácí spotřebu při výpočtu základu pro vyměření přímých daní.
- g) Osvobození nebo úleva u nepřímých daní ⁽⁴⁾ při výrobě a odbytu vyvážených výrobků přesahující osvobození nebo úlevu u nepřímých daní, které jsou ukládány při výrobě a odbytu obdobných výrobků prodávaných pro domácí spotřebu.
- h) Osvobození, úleva nebo odklad kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování ⁽⁵⁾ na zboží nebo služby použité při výrobě vyvážených výrobků, pokud přesahují osvobození, úlevu nebo odklad obdobných kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování na zboží nebo služby použité při výrobě obdobných výrobků prodávaných pro domácí spotřebu; nepřímé daně z předchozího stupně zpracování mohou být nicméně předmětem osvobození, úlevy nebo odkladu u vyvážených výrobků i tehdy, nebyly-li jejich předmětem obdobné výrobky prodávané pro domácí spotřebu, jestliže jsou kumulativní nepřímé daně z předchozího stupně zpracování ukládány na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu) ⁽⁶⁾. Toto písmeno se vykládá v souladu s hlavními směry obsaženými v příloze II o spotřebě vstupů ve výrobním procesu.

⁽¹⁾ Výrazem „obchodně dostupné“ se rozumí, že volba mezi domácími a dováženými výrobky není omezena a závisí pouze na obchodní úvaze.

⁽²⁾ Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „přímými daněmi“ daně z mezd a platů, ze zisků, z úroků, z pronájmu, z licenčních poplatků a všech ostatních forem příjmů a daň z nemovitostí,
- „dovozními poplatky“ cla, celní a ostatní fiskální poplatky ukládané při dovozu, jinde v této poznámce neuvedené,
- „nepřímými daněmi“ daně z prodeje, spotřební daně, daně z obratu, daně z přidané hodnoty, poplatky za koncese, kolkovné, převodní daně, daň ze zásob a zařízení, daňové vyrovnání na hranicích a všechny daně jiné než přímé daně a dovozní poplatky,
- nepřímými daněmi „z předchozího stupně zpracování“ daně uložené na zboží nebo služby použité přímo nebo nepřímo při výrobě výrobku,
- „kumulativními“ nepřímými daněmi vícefázové daně ukládané tam, kde neexistuje mechanismus pro následný odpočet daně, jestliže jsou zboží nebo služby podléhající dani na jednom stupni výroby použity v následujícím stupni výroby,
- „úlevou“ rovněž vrácení daní a slevy na dani,
- „úlevou nebo vrácením“ rovněž plné nebo částečné osvobození od dovozních poplatků nebo odklad jejich platby.

⁽³⁾ Odklad nemusí znamenat vývozní subvenci, pokud jsou například vybírány přiměřené úroky poskytované v konkrétní souvislosti s vývozem.

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽⁶⁾ Písmeno h) se nevztahuje na systémy daně z přidané hodnoty a na daňové vyrovnání na hranicích, které tyto systémy nahrazuje; otázku nepřiměřených úlev daní z přidané hodnoty upravuje výhradně písmeno g).

- i) Úleva nebo vrácení dovozních poplatků ⁽⁷⁾, která je vyšší než poplatky ukládané na dovážené vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu); ve zvláštních případech však může podnik použít vstupy z domácího trhu ve stejném množství, kvalitě a téže povahy jako dovážené vstupy, které nahrazuje, aby se na ně vztahovalo toto ustanovení, jsou-li dovoz i odpovídající vývoz prováděny v přiměřené lhůtě nepřesahující dva roky. Toto písmeno se vykládá v souladu s hlavními směry o spotřebě vstupů ve výrobním procesu obsaženými v příloze II a s hlavními směry pro zjišťování, zda je systém navrácení u náhradních vstupů vývozní subvencí, obsaženými v příloze III.
- j) Vládní programy (nebo programy zvláštních subjektů kontrolovaných vládou) vývozních úvěrových záruk nebo pojištění, programy pojištění nebo záruk proti zvýšení nákladů na vyvážené výrobky nebo programy eliminace kurzových rizik, poskytované vládami (nebo zvláštními subjekty jimi kontrolovanými nebo jim podřízenými) za zvýhodněné sazby, které nejsou přiměřené k pokrytí dlouhodobých provozních nákladů a ztrát těchto programů.
- k) Vývozní úvěry poskytnuté vládami (nebo zvláštními subjekty jimi kontrolovanými nebo jim podřízenými) při sazbách nižších, než jsou ty, které musí skutečně platit za získání takto použitých prostředků (nebo by musely zaplatit, kdyby si vypůjčily na mezinárodních kapitálových trzích prostředky se stejnou dobou splatnosti a jinými úvěrovými podmínkami a ve stejné měně jako vývozní úvěr), nebo jimi provedená úhrada všech nebo části nákladů vynaložených vývozci nebo finančními institucemi pro získání úvěrů, pokud mají tato opatření za cíl zabezpečit podstatnou výhodu v oblasti podmínek vývozního úvěru.

Je-li však člen WTO stranou mezinárodního závazku týkajícího se úředně podporovaných vývozních úvěrů, jehož stranami je od 1. ledna 1979 nejméně dvanáct zakládajících členů (nebo nástupnického závazku, který tito zakládající členové přijali) nebo uplatňuje-li člen WTO v praxi ustanovení tohoto závazku o úrokových sazbách, nepovažuje se vývozní úvěrová praxe, která je v souladu s uvedenými ustanoveními, za vývozní subvenci.

- l) Každá jiná úhrada z veřejných prostředků představující vývozní subvenci ve smyslu článku XVI GATT 1994.

⁽⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

PŘÍLOHA II

HLAVNÍ SMĚRY O SPOTŘEBĚ VSTUPŮ VE VÝROBNÍM PROCESU ⁽¹⁾

I

1. Systémy slev na nepřímých daních mohou umožňovat osvobození, úlevu nebo odložení kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování uvalených na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu). Podobně systémy navrácení mohou umožňovat úlevy nebo vrácení dovozních poplatků uvalených na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu).
2. Seznam příkladů vývozních subvencí v příloze I používá v písmenech h) a i) výraz „vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku“. Podle písmene h) mohou systémy slev na nepřímých daních představovat vývozní subvenci, pokud vedou k osvobození, úlevě nebo odkladu kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování, který přesahuje částku daní skutečně vybraných za vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku. Podle písmene i) mohou systémy navrácení představovat vývozní subvenci, pokud vedou k osvobození nebo vrácení dovozních poplatků, které přesahuje částku dovozních poplatků, které byly skutečně vybrány za vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků. Obě písmena stanoví, že ve zjištěních o spotřebě vstupů ve výrobě vyváženého výrobku musí být zahrnut odpad v běžném objemu. Písmeno i) rovněž upravuje případnou náhradu výrobků.

II

3. Při zkoumání, zda jsou vstupy spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, jako součásti šetření o uložení vyrovnávacího cla podle tohoto nařízení postupuje Komise zpravidla tak, jak je uvedeno níže.
4. Existuje-li podezření, že systém slev na nepřímých daních nebo systém navrácení zahrnuje subvenci v důsledku nepřiměřené slevy nebo nepřiměřeného vrácení nepřímých daní nebo dovozních poplatků u vstupů, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, Komise zpravidla nejprve zjistí, zda vláda země vývozu zavedla systém nebo postup pro ověřování, které vstupy a v jakém objemu byly spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků, a zda tento systém nebo postup uplatňuje. Pokud zjistí, že se takový systém nebo postup uplatňuje, Komise jej zpravidla dále prošetří, aby zjistila, zda je přiměřený, účinný pro dosažení zamýšleného účelu a založený na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu. Komise může považovat za nutné provést určité praktické zkoušky podle čl. 26 odst. 2, aby si ověřila informace nebo se ujistila, že je systém nebo postup účinně uplatňován.
5. Jestliže takový systém nebo postup neexistuje nebo není přiměřený nebo jestliže je tento systém nebo postup stanoven a považován za přiměřený, ale je shledáno, že není skutečně uplatňován nebo je uplatňován neúčinně, provede zpravidla země vývozu další zkoumání na základě skutečných vstupů, aby zjistila, zda nedošlo k nepřiměřené platbě. Považuje-li to Komise za nutné, může být provedeno další šetření v souladu s bodem 4.
6. Komise považuje vstupy za hmotně obsažené ve výrobku zpravidla tehdy, pokud jsou použity při výrobě a jsou hmotně přítomny ve vyváženém výrobku. Vstup nemusí být přítomen v konečném výrobku ve stejné podobě, ve které vstoupil do výrobního procesu.
7. Při stanovení množství určitého vstupu, který je spotřebován při výrobě vyváženého výrobku, se zpravidla připočítává odpad v běžném objemu a tento odpad se zpravidla považuje za spotřebovaný při výrobě vyváženého výrobku. „Odpadem“ se rozumí ta část určitého vstupu, která nemá ve výrobním procesu nezávislou funkci, není spotřebována při výrobě vyváženého výrobku (například z důvodu nehospodárnosti) a není tímž výrobcem obnovena, použita ani prodána.
8. Při zjišťování, zda je uváděný objem odpadu „běžný“, přihlíží Komise zpravidla k výrobnímu procesu, běžné praxi výrobního odvětví v zemi vývozu a případně k jiným technickým faktorům. Komise neztrácí ze zřetele důležitost zjištění, zda úřady země vývozu rozumně vypočetly objem odpadu, má-li být zahrnut do slevy nebo vrácení daní nebo cla.

⁽¹⁾ Vstupy spotřebované ve výrobním procesu jsou vstupy, které jsou hmotně obsaženy ve zhotovených výrobcích, energie, palivo a olej použité ve výrobním procesu a katalyzátory, které byly spotřebovány v průběhu svého použití k získání vyváženého výrobku.

PŘÍLOHA III

**HLAVNÍ SMĚRY PRO ZJIŠŤOVÁNÍ, ZDA JE SYSTÉM NAVRACENÍ U NÁHRADNÍCH VSTUPŮ
VÝVOZNÍ SUBVENCÍ****I**

Systémy navrácení mohou umožnit náhradu nebo vrácení dovozních poplatků za vstupy spotřebované při procesu výroby jiného výrobku, jestliže tento výrobek při vývozu obsahuje domácí vstupy se stejnou kvalitou a vlastnostmi jako dovážené vstupy, jež nahrazují. V souladu s písmenem i) přílohy I mohou systémy navrácení představovat vývozní subvenci, pokud umožňují, aby byla vrácena částka vyšší než dovozní poplatky původně vybrané za dovážené vstupy, o jejichž vrácení se žádá.

II

Při zkoumání některého systému navrácení jako součásti šetření o uložení vyrovnávacího cla podle tohoto postupuje Komise zpravidla takto:

- 1) Podle písmene i) přílohy I mohou být při výrobě výrobku pro vývoz dovážené vstupy nahrazeny vstupy z domácího trhu, pokud se použijí ve stejném množství a mají stejnou kvalitu a vlastnosti jako nahrazované dovážené vstupy. Důležitá je existence ověřovacího systému nebo postupu, protože ten umožňuje vládě země vývozu zabezpečit a prokázat, že množství vstupů, za něž je žádáno vrácení poplatků, nepřesahuje množství podobných výrobků vyvezených v jakékoli podobě a že výše vrácených dovozních poplatků nepřesahuje výši dovozních poplatků původně vybraných za dovezené vstupy.
- 2) Existuje-li podezření, že určitý systém navrácení u náhradních vstupů zahrnuje subvenci, Komise zpravidla nejdříve zjistí, zda vláda země vývozu zavedla ověřovací systém nebo postup a zda jej uplatňuje. Pokud zjistí, že se takový systém nebo postup uplatňuje, Komise zpravidla dále ověřovací postupy prošetří, aby zjistila, zda jsou přiměřené, účinné pro dosažení zamýšleného účelu a založené na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu. Pokud se zjistí, že postupy vyhovují těmto kritériím a že jsou uplatňovány účinně, má se za to, že subvence neexistuje. Komise může považovat za nutné provést určité praktické zkoušky podle čl. 26 odst. 2, aby si ověřila informace nebo se ujistila, že jsou ověřovací postupy účinně uplatňovány.
- 3) Jestliže ověřovací postupy neexistují nebo nejsou přiměřené nebo jestliže jsou tyto postupy stanoveny a považovány za přiměřené, ale je shledáno, že nejsou skutečně uplatňovány nebo jsou uplatňovány neúčinně, může jít o subvenci. V takových případech zpravidla země vývozu provede další zkoumání na základě skutečných obchodních operací, aby zjistila, zda nedošlo k nepřiměřenému vrácení. Považuje-li to Komise za nutné, může být provedeno další šetření v souladu s bodem 2.
- 4) Pokud systém navrácení u náhradních vstupů obsahuje ustanovení, podle něhož mají vývozci možnost zvolit si určité dovozní dodávky, u nichž žádají o vrácení poplatků, nemělo by se to samo o sobě považovat za postup, který zahrnuje subvenci.
- 5) Vrácení dovozních poplatků se považuje za nepřiměřené ve smyslu písmene i) přílohy I, pokud vlády vyplatily úrok z peněžních prostředků vrácených v rámci jejich systémů navrácení v rozsahu skutečně zaplaceného nebo splatného úroku.

PŘÍLOHA IV

(Tuto přílohu tvoří příloha 2 Dohody o zemědělství. Pojmy nebo výrazy, které v ní nejsou vysvětleny a které nejsou jasné bez dalšího vysvětlení, se vykládají podle uvedené dohody.)

DOMÁCÍ PODPORY: ZÁKLAD PRO OSVOBOZENÍ OD ZÁVAZKŮ NA SNÍŽENÍ

1. Domácí podpory, pro které je požadováno osvobození od závazků na snížení, musí vyhovět základnímu požadavku spočívajícímu v tom, že nemají žádné nebo mají minimální účinky narušující obchod nebo výrobu. Proto musí všechna opatření, pro která je požadováno osvobození, odpovídat následujícím základním kritériím:
 - a) tyto podpory musí být poskytovány prostřednictvím státem financovaného vládního programu (včetně ušlých vládních příjmů) a nesmějí zahrnovat převody od spotřebitele a
 - b) tyto podpory nesmějí znamenat poskytnutí cenové podpory výrobcůma dále politice odpovídajícím zvláštním subvenčním kritériím a podmínkám, uvedeným níže.

Vládní programy týkající se služeb

2. Obecné služby

Podpory v této kategorii zahrnují výdaje (nebo ušlé příjmy) ve vztahu k programům, které poskytují služby nebo výhody zemědělským nebo venkovským obcím. Nezahrnují přímé platby výrobcům nebo zpracovatelům. Takové programy, které jsou příkladmo uvedeny v následujícím seznamu, musí splňovat obecná kritéria stanovená v bodu 1 a zvláštní podmínky podpor, které jsou uvedeny níže:

- a) výzkum, včetně obecného výzkumu, výzkum v souvislosti s programy na ochranu životního prostředí a výzkumné programy vztahující se na určité výrobky;
- b) kontrola škůdců a chorob, včetně obecných opatření a opatření na určité výrobky proti škůdcům a chorobám, jako jsou systémy včasného varování, karanténa a vyhubení;
- c) výcvikové služby, včetně obecných i zvláštních výcvikových zařízení;
- d) přednáškové a poradenské služby, včetně poskytnutí prostředků k usnadnění převodu informací a výsledků výzkumu výrobcům a spotřebitelům;
- e) kontrolní služby, včetně obecných kontrolních služeb a kontroly jednotlivých výrobků pro účely zdravotní, bezpečnostní, klasifikační a standardizační;
- f) služby v oblasti marketingu a propagace, včetně tržních informací, poradenství a propagace v souvislosti s jednotlivými výrobky, avšak bez nákladů na nespécifikované účely, které by mohly být využity prodejci na snížení jejich prodejní ceny nebo k poskytnutí přímé ekonomické výhody pro kupující, a
- g) služby poskytované v oblasti infrastruktury, včetně elektrické sítě, silnic a ostatních způsobů dopravy, zařízení trhů a přístavů, zařízení pro dodávku vody, přehrad a odvodňovacích systémů a infrastruktury, spojené s programy na ochranu životního prostředí. Ve všech případech budou náklady určeny pouze na obstarání nebo výstavbu investičních zařízení a nebudou zahrnovat jiné subvencované dodávky na vybavení hospodářství, než je síť obecně přístupných služeb. Nebudou zahrnovat subvence vstupů nebo provozních nákladů nebo preferenčních uživatelských poplatků.

3. Veřejné skladové hospodářství pro účely potravinového zabezpečení ⁽¹⁾

Výdaje (nebo ušlé příjmy) v souvislosti s vytvářením a udržováním zásob výrobků, které tvoří nedílnou část programů potravinového zabezpečení vymezeného ve vnitrostátním právním řádu. Program může jako svou součást zahrnovat vládní pomoc soukromým skladům výrobků.

⁽¹⁾ Pro účely bodu 3 této přílohy se budou vládní programy skladového hospodářství pro účely potravinového zabezpečení v rozvojových zemích, jejichž činnost je transparentní a které jsou vedeny v souladu s úředně publikovanými objektivními kritérii nebo směrnici, považovat za slučitelné s ustanoveními tohoto odstavce, včetně programů, podle kterých jsou zásoby potravin pro potravinové zabezpečení nabývány a uvolňovány za úředně stanovené ceny za předpokladu, že rozdíl mezi pořizovací cenou a vnější referenční cenou je započítán do AMS.

Objem a vytváření těchto zásob bude odpovídat předem určeným cílům, vztahujícím se výhradně k potravinovému zabezpečení. Proces vytváření zásob a nakládání s nimi bude z hlediska finančního transparentní. Nákupy potravin vládou budou prováděny za běžné tržní ceny a prodeje ze skladů pro potravinové zabezpečení budou prováděny za ceny ne nižší než běžné ceny na domácím trhu za daný výrobek a kvalitu.

4. Domácí potravinová pomoc ⁽¹⁾

Výdaje (nebo ušlé příjmy) vztahující se k zajištění domácí potravinové pomoci potřebným vrstvám obyvatelstva.

Právo obdržet potravinovou pomoc podléhá jasně stanoveným kritériím vztahujícím se k cílům výživy. Taková pomoc bude mít formu přímých dodávek potravin těm, jichž se to týká, nebo poskytnutí těm, kteří splňují stanovené podmínky, prostředků, které jim umožní nakoupit zemědělské produkty za tržní nebo subvencované ceny. Nákupy potravin vládou budou uskutečňovány za běžné tržní ceny a financování a provádění pomoci bude transparentní.

5. Přímé platby výrobcům

Podpora poskytovaná prostřednictvím přímých plateb (nebo ušlých příjmů, včetně plateb v naturáliích) výrobcům, pro kterou je požadováno osvobození od závazků na snížení, musí splňovat základní kritéria stanovená v bodě 1 a dále zvláštní kritéria uplatňovaná na jednotlivé druhy přímých plateb stanovená v bodech 6 až 13. Jestliže je osvobození od snížení požadováno na jakýkoliv existující nebo nový druh přímé platby jiný, než které jsou uvedeny v bodech 6 až 13, musí odpovídat kritériím stanoveným v písmenech b) až e) bodu 6 vedle obecných kritérií stanovených v bodě 1.

6. Rozpojená podpora příjmu

a) Právo obdržet tyto platby bude určeno jasně stanovenými kritérii, jako jsou příjem, status výrobce nebo majitele půdy, využití činitelů nebo úroveň výroby v určeném a pevně stanoveném období.

b) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na druh a objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.

c) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na domácí a mezinárodní ceny uplatňované v jakémkoliv výrobě uskutečněné v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.

d) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na činitele výroby použité v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.

e) K obdržení těchto plateb nebude požadováno uskutečnění žádné výroby.

7. Finanční účast státu na pojištění příjmů a příjmů z programů záchranných sítí

a) Právo obdržet tyto platby bude dáno ztrátou příjmu, beroucí v úvahu pouze příjem pocházející ze zemědělství, který překročí 30 % průměrného hrubého příjmu nebo ekvivalent vyjádřený v čistém příjmu (vyjma všech plateb uskutečněných v rámci stejných nebo podobných programů) v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru založeného na předcházejícím pětiletém období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty. Každý výrobce splňující tuto podmínku bude oprávněn obdržet platbu.

b) Částka těchto plateb bude kompenzovat méně než 70 % ztráty příjmu výrobce v roce, kdy se stává oprávněným obdržet tuto pomoc.

c) Částka všech těchto plateb se bude vztahovat výhradně na příjem, nebude se vztahovat na druh nebo objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce, na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované v této výrobě ani na použité činitele výroby.

d) Jestliže výrobce obdrží ve stejném roce platby podle tohoto bodu a podle bodu 8 (podpora při přírodních katastrofách), souhrn těchto plateb bude nižší než 100 % celkové ztráty výrobce.

8. Platby (uskutečněné buď přímo, nebo cestou finanční účasti vlády na programech pojištění úrody) na podporu při přírodních katastrofách

a) Právo obdržet platby vznikne pouze poté, co vládní orgány formálně uznají, že došlo k přírodní nebo podobné katastrofě (včetně epidemií, napadení škůdci, nukleární nehody a války na území dotyčného účastníka) nebo že taková katastrofa probíhá, a bude dáno ztrátou výroby, která překračuje 30 % průměrné výroby v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru stanoveného na základě předcházejícího pětiletého období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty.

⁽¹⁾ Pro účely bodů 3 a 4 této přílohy se budou dodávky potravinářských výrobků za subvencované ceny, mající za účel pokrýt potravinové potřeby chudého městského a venkovského obyvatelstva rozvojových zemí uskutečňované na řádně stanoveném základě za rozumné ceny, považovat za slučitelné s ustanoveními tohoto bodu.

- b) Platby uskutečněné v případě katastrofy se budou vztahovat pouze na ztráty příjmu, živého dobytka (včetně plateb v souvislosti s veterinární léčbou zvířat), půdy nebo jiných výrobních činitelů, způsobené touto přírodní katastrofou.
 - c) Platby nebudou kompenzovat více než celkové náklady na náhradu těchto ztrát a nebudou doprovázeny určením druhu nebo množství budoucí výroby.
 - d) Platby uskutečněné během katastrofy nepřesáhnou úroveň potřebnou k zabránění nebo zmírnění těch dalších ztrát, které jsou uvedeny v kritériu stanoveném v písmenu b) výše.
 - e) Jestliže výrobce obdrží ve stejném roce platby podle tohoto bodu a podle bodu 7 (pojištění příjmu a příjmu z programů záchranné sítě), souhrn těchto plateb bude nižší než 100 % celkové ztráty výrobce.
9. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím programů pro výrobce nucené ukončit činnost
- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií programů určených k usnadnění ukončení činnosti osob pracujících v obchodované zemědělské produkci nebo jejich přechodu do nezemědělských činností.
 - b) Platby budou podmíněny tím, že příjemci zcela a nastálo opouštějí obchodovanou zemědělskou produkci.
10. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím programů na nevyužívání zdrojů
- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií programů určených k vynětí půdy nebo jiných zdrojů, včetně živého dobytka, z obchodované zemědělské produkce.
 - b) Platby budou podmíněny vynětím půdy z obchodované zemědělské produkce minimálně na 3 roky a v případě živého dobytka jeho porážkou nebo definitivní trvalou likvidací.
 - c) Platby nebudou doprovázeny určením žádného alternativního použití takové půdy nebo jiného zdroje, které zahrnuje výrobu obchodovaných zemědělských produktů.
 - d) Platby se nebudou vztahovat na druh nebo objem výroby ani na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě, která využívá půdu nebo jiné zdroje zůstávající zachovány pro výrobu.
11. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím investičních pomoci
- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií vládních programů určených k pomoci finanční nebo fyzické restrukturalizaci činností výrobce v návaznosti na objektivně prokázané strukturální nevýhody. Právo využívat takové programy může být rovněž založeno na jasně stanoveném vládním programu na reprivatizaci zemědělské půdy.
 - b) Částka takových plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na druh nebo objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena, pokud nenastala situace podle následujícího kritéria e).
 - c) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena.
 - d) Platby budou poskytnuty pouze na období nezbytné pro realizaci investic, na které jsou určeny.
 - e) Platby nebudou doprovázeny závazkem nebo určením, které zemědělské produkty mají příjemci vyrábět, kromě požadavku určitý výrobek nevyrábět.
 - f) Platby budou omezeny částkou požadovanou na vyrovnání za strukturální nevýhodu.
12. Platby z programů na ochranu životního prostředí
- a) Právo obdržet tyto platby bude stanoveno jako součást jasně stanoveného vládního programu na ochranu životního prostředí nebo konzervačního programu a bude závislé na plnění zvláštních podmínek vládního programu, včetně podmínek souvisejících s výrobními metodami nebo vstupy.

b) Částka platby bude omezena na mimořádné náklady nebo ztráty příjmu vyplývající z plnění vládního programu.

13. Platby z programů regionální pomoci

- a) Právo obdržet tyto platby bude omezeno na výrobce ve znevýhodněných regionech. Každý takový region musí být jasně určenou souvislou geografickou oblastí, která je ekonomicky a administrativně definovatelná, považovaná za znevýhodněnou na základě nestranných a objektivních kritérií jasně stanovených v zákoně nebo jiném právním předpise a prokazujících, že její potíže vznikají za okolností, které nejsou pouze dočasné.
 - b) Částka těchto plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na druh a objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena, pokud nejde o snížení této výroby.
 - c) Částka těchto plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě uskutečněné v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena.
 - d) Platby budou poskytovány pouze výrobcům v regionech splňujících stanovené podmínky, zato však budou obecně poskytovány všem výrobcům v těchto regionech.
 - e) Jestliže se platby vztahují k výrobním činitelům, budou poskytovány při sestupné sazbě nad prahovou úroveň stanovenou pro dotyčného činitele.
 - f) Platby budou omezeny na mimořádné náklady nebo ztráty příjmu vyplývající z provádění zemědělské produkce v určených regionech.
-

PŘÍLOHA V

Zrušené nařízení a jeho následné změny

Nařízení Rady (ES) č. 2026/97
(Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 1973/2002
(Úř. věst. L 305, 7.11.2002, s. 4).

Nařízení Rady (ES) č. 461/2004
(Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12).

Pouze článek 2

PŘÍLOHA VI

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 2026/97	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 návětí	Čl. 2 návětí
Čl. 1 odst. 2 závěrečná slova	Čl. 2 písm. a) první věta
Čl. 1 odst. 3 první pododstavec	Čl. 2 písm. a) poslední věta
Čl. 1 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 2 písm. b)
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 2
Čl. 1 odst. 5	Čl. 2 písm. c)
Článek 2	Článek 3
Čl. 3 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec návětí	Čl. 4 odst. 2 první pododstavec návětí
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Čl. 4 odst. 2 první pododstavec písm. a)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. b) první věta	Čl. 4 odst. 2 první pododstavec písm. b)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. b) druhá věta	Čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. b) třetí věta	Čl. 4 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. c)	Čl. 4 odst. 2 první pododstavec písm. c)
Čl. 3 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 3 odst. 3	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 4 první pododstavec návětí	Čl. 4 odst. 4 první pododstavec návětí
Čl. 3 odst. 4 první pododstavec písm. a) první věta	Čl. 4 odst. 4 první pododstavec písm. a)
Čl. 3 odst. 4 první pododstavec písm. a) druhá a třetí věta	Čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 4 první pododstavec písm. b)	Čl. 4 odst. 4 první pododstavec písm. b)
Čl. 3 odst. 5	Čl. 4 odst. 5
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 7 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 3 první pododstavec první věta	Čl. 7 odst. 3 první pododstavec
Čl. 7 odst. 3 první pododstavec druhý věta	Čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 7 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 7 odst. 4	Čl. 7 odst. 4
Čl. 8 odst. 1	Čl. 2 písm. d)
Čl. 8 odst. 2 až 9	Čl. 8 odst. 1 až 8
Článek 9	Článek 9
Čl. 10 odst. 1 až 4	Čl. 10 odst. 1 až 4
Čl. 10 odst. 7 až 13	Čl. 10 odst. 5 až 11
Čl. 10 odst. 14 první věta	Čl. 10 odst. 12 první pododstavec
Čl. 10 odst. 14 druhá a třetí věta	Čl. 10 odst. 12 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 15 a 16	Čl. 10 odst. 13 a 14
Čl. 11 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 11 odst. 1 první pododstavec
Čl. 11 odst. 1 třetí věta	Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 1 čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 2	Čl. 11 odst. 2

Nařízení (ES) č. 2026/97	Toto nařízení
Čl. 11 odst. 3 první věta	Čl. 11 odst. 3 první pododstavec
Čl. 11 odst. 3 druhá věta	Čl. 11 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 3 třetí věta	Čl. 11 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 4 první věta	Čl. 11 odst. 4 první pododstavec
Čl. 11 odst. 4 druhá věta	Čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 4 třetí věta	Čl. 11 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 5	Čl. 11 odst. 5
Čl. 11 odst. 6 první věta	Čl. 11 odst. 6 první pododstavec
Čl. 11 odst. 6 druhá věta	Čl. 11 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 6 třetí věta	Čl. 11 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 11 odst. 7 první věta	Čl. 11 odst. 7 první pododstavec
Čl. 11 odst. 7 druhá věta	Čl. 11 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 8, 9 a 10	Čl. 11 odst. 8, 9 a 10
Článek 12	Článek 12
Čl. 13 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 2 první a druhá věta	Čl. 13 odst. 2 první pododstavec
Čl. 13 odst. 2 třetí a čtvrtá věta	Čl. 13 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 2 pátá věta	Čl. 13 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 3, 4 a 5	Čl. 13 odst. 3, 4 a 5
Čl. 13 odst. 6 první, druhá a třetí věta	Čl. 13 odst. 6 první pododstavec
Čl. 13 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 13 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 7 a 8	Čl. 13 odst. 7 a 8
Čl. 13 odst. 9 první pododstavec	Čl. 13 odst. 9 první pododstavec
Čl. 13 odst. 9 druhý pododstavec první a druhá věta	Čl. 13 odst. 9 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 9 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 13 odst. 9 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 10	Čl. 13 odst. 10
Čl. 14 odst. 1 až 4	Čl. 14 odst. 1 až 4
Čl. 14 odst. 5 návětí	Čl. 14 odst. 5 první část věty
Čl. 14 odst. 5 písm. a)	Čl. 14 odst. 5 druhá část věty od „kdy při šetření“ po „2 % hodnoty výrobku“
Čl. 14 odst. 5 písm. b)	—
Čl. 14 odst. 5 dovětí	Čl. 14 odst. 5 poslední část věty
Čl. 14 odst. 5 písm. b)	—
Čl. 15 odst. 1 první věta	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec
Čl. 15 odst. 1 druhá věta	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 1 třetí věta	Čl. 15 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 15 odst. 1 čtvrtá věta	Čl. 15 odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 15 odst. 1 pátá věta	Čl. 15 odst. 1 pátý pododstavec
Čl. 15 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
Čl. 15 odst. 3 první věta	Čl. 15 odst. 3 první pododstavec
Čl. 15 odst. 3 druhá věta	Čl. 15 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 3 třetí věta	Čl. 15 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 16 odst. 1	Čl. 16 odst. 1
Čl. 16 odst. 2 první věta	Čl. 16 odst. 2 první pododstavec
Čl. 16 odst. 2 druhá a třetí věta	Čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec

Nařízení (ES) č. 2026/97	Toto nařízení
Čl. 16 odst. 3	Čl. 16 odst. 3
Čl. 16 odst. 4 větvi první část	Čl. 16 odst. 4 první pododstavec
Čl. 16 odst. 4 větvi druhá část	Čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec větvi a písm. a) a b)
Čl. 16 odst. 4 písm. a) a b)	Čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec písm. c) a d)
Čl. 16 odst. 5	Čl. 16 odst. 5
Článek 17	Článek 17
Článek 18	Článek 18
Článek 19	Článek 19
Čl. 20 první věta	Čl. 20 první pododstavec
Čl. 20 druhá věta	Čl. 20 druhý pododstavec
Čl. 21 odst. 1, 2 a 3	Čl. 21 odst. 1, 2 a 3
Čl. 21 odst. 4 první věta	Čl. 21 odst. 4 první pododstavec
Čl. 21 odst. 4 druhý věta	Čl. 21 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 21 odst. 4 třetí věta	Čl. 21 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 22 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 22 odst. 1 první pododstavec
Čl. 22 odst. 1 první pododstavec druhá a třetí věta	Čl. 22 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 22 odst. 1 první pododstavec čtvrtá věta	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 22 odst. 1 první pododstavec pátá věta	Čl. 22 odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 22 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 22 odst. 1 pátý pododstavec
Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec větvi	Čl. 22 odst. 1 šestý pododstavec větvi
Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec první, druhá a třetí odrážka	Čl. 22 odst. 1 šestý pododstavec písm. a), b) a c)
Čl. 22 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 22 odst. 1 sedmý pododstavec
Čl. 22 odst. 2 první věta	Čl. 22 odst. 2
Čl. 22 odst. 2 druhá věta	Čl. 22 odst. 3
Čl. 22 odst. 2 třetí věta	Čl. 22 odst. 4
Čl. 22 odst. 3	Čl. 22 odst. 5
Čl. 22 odst. 4	Čl. 22 odst. 6
Čl. 23 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 23 odst. 1
Čl. 23 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 23 odst. 2
Čl. 23 odst. 1 první pododstavec třetí věta	Čl. 23 odst. 3 první pododstavec
Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec od „Praktiky“ do „mimo jiné“	Čl. 23 odst. 3 druhý pododstavec větvi
Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec od „mírnou úpravu“ do „jejich výrobky“	Čl. 23 odst. 3 druhý pododstavec písm. a), b) a c)
Čl. 23 odst. 2 první a druhá věta	Čl. 23 odst. 4 první pododstavec
Čl. 23 odst. 2 třetí věta	Čl. 23 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 23 odst. 2 čtvrtá a pátá věta	Čl. 23 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 23 odst. 2 šestá a sedmá věta	Čl. 23 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 23 odst. 3 první pododstavec první věta	Čl. 23 odst. 5
Čl. 23 odst. 3 první pododstavec druhá věta	Čl. 23 odst. 6 první pododstavec
Čl. 23 odst. 3 první pododstavec třetí věta	Čl. 23 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 23 odst. 3 první pododstavec čtvrtá věta	Čl. 23 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 23 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 23 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 23 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 23 odst. 6 pátý pododstavec

Nařízení (ES) č. 2026/97	Toto nařízení
Čl. 23 odst. 3 čtvrtý pododstavec	Čl. 23 odst. 7
Čl. 23 odst. 4	Čl. 23 odst. 8
Čl. 24 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 24 odst. 1 první pododstavec
Čl. 24 odst. 1 třetí věta	Čl. 24 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 24 odst. 2 první věta	Čl. 24 odst. 2 první pododstavec
Čl. 24 odst. 2 druhá a třetí věta	Čl. 24 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 24 odst. 3	Čl. 24 odst. 3
Čl. 24 odst. 4 první a druhá věta	Čl. 24 odst. 4 první pododstavec
Čl. 24 odst. 4 třetí věta	Čl. 24 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 24 odst. 4 čtvrtá a pátá věta	Čl. 24 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 24 odst. 5 první věta	Čl. 24 odst. 5 první pododstavec
Čl. 24 odst. 5 druhá věta	Čl. 24 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 24 odst. 5 třetí a čtvrtá věta	Čl. 24 odst. 5 třetí pododstavec
Čl. 24 odst. 6 a 7	Čl. 24 odst. 6 a 7
Článek 25	Článek 25
Článek 26	Článek 26
Čl. 27 odst. 1, 2 a 3	Čl. 27 odst. 1, 2 a 3
Čl. 27 odst. 4 první věta	Čl. 27 odst. 4 první pododstavec
Čl. 27 odst. 4 druhá věta	Čl. 27 odst. 4 druhý pododstavec
Článek 28	Článek 28
Čl. 29 odst. 1 až 5	Čl. 29 odst. 1 až 5
Čl. 29 odst. 6 první věta	Čl. 29 odst. 6 první pododstavec
Čl. 29 odst. 6 druhá věta	Čl. 29 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 30 odst. 1, 2 a 3	Čl. 30 odst. 1, 2 a 3
Čl. 30 odst. 4 první, druhá a třetí věta	Čl. 30 odst. 4 první pododstavec
Čl. 30 odst. 4 poslední věta	Čl. 30 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 30 odst. 5	Čl. 30 odst. 5
Článek 31	Článek 31
Článek 32	Článek 32
Článek 33	Článek 33
Článek 34	—
—	Článek 34
Článek 35	Článek 35
Příloha I až IV	Příloha I až IV
—	Příloha V
—	Příloha VI